

Családi legendárium

Az én családom tagjai nagyon elfoglaltak. Csak ritkán tudunk valamennyien együtt lenni. A karácsony azonban olyan alkalom, amikor összejön a nagy család.

Én már hetekkel előbb nagyon várom a nagy eseményt. Akkor kezdődik, amikor a családtagjaim egyre sűrűbben kérdezik meg tőlem: "Mire lenne szükséged?" És ekkor beugrik az ok, hogy miért is érdeklődnek, amikor előtte azt sem kaptam meg, amit akartam, pedig ma már minden gyereknek szüksége van egy okos telefonra, rajta szélessávú internet eléréssel! A napok csiga lassúsággal telnek. Elkezdődik végre az advent, de én már kinyitogattam az összes ablakot a második napon az Adventi naptáramon, hogy ezzel is siettessem az időt. Rajtam aztán ne múljon semmi! És végre elkezdődik a téli szünidő. A nagymamákat minden nap meglátogatom, és elmegyek a boltba is bevásárolni. Sajnos, amire nagyon vártam, még nem érkezett meg: a hó. Mert hát jó a szünet, de én télen szánkózni és hóembert építeni szeretek, meg iglut, meg mindenféle bolondos szobrokat hóból. A szünet persze nem csak a hóról és a játékról szól. A legfontosabb az, hogy végre hazajön az unokatestvérem Laci és a bátyáim: Tomi és Peti. Nagyon szeretek velük számítógépes játékot játszani.

A játék szünetében elugrunk teázni a mamához. Teázás közben beszélgetünk, és elmondjuk, mi történt velünk a héten. Végre ráérünk vele lenni! Ő pedig sokszor elmeséli, mik történtek vele gyermekkorában. Nagyon szeretem hallgatni, mert beleélem magam az ő helyzetébe, és mindig új dolgokat tudok meg a mamámról és a családjáról.

A szünetben anyáékkal együtt megyünk el ajándékot vásárolni. Ez is ritka alkalom, de úgy vannak vele anyáék, hogy „hadd legyen a gyereknek is karácsonya”. Ilyenkor próbálok parancsolni magamnak, s minél kevesebb dolgot kiválasztani. De mindenkinek keresünk valami meglepetést. Apáék az utolsó héten beszerzik a fenyőfát. Idén én is ott voltam velük. Szép nagy karácsonyfát választottunk. A szép zöld fenyő az udvaron várakozott a nagy napra, hogy feldíszítsuk.

Felhívjuk a rokonokat, s egyeztetjük velük az ünnepi ebéd időpontját. Mindenki készülődni kezd, s valami újdonságot készít az alkalomra. Anyu süt-főz. A lakásban finom illatok szállnak. Én lelkesen segítek neki a sütkérezésben. A süteményeket és a húsokat sokszor együtt készítjük. Az idén finom mézeskalácsot is készítettem anya segítségével.

És eljön a nagy nap! Reggel mindenki korán kel, hiszen a vendégek már délelőtt itt lesznek. A délelőtt folyamán feldíszítjük a fát, a csillogó papírral becsomagolt ajándékokat elhelyezzük a fa alatt. Megérkeznek a rokonok: a mamák, nővérem és a barátja, keresztanyu és keresztapu a kislányukkal, Vanesszával, nagynéném az unokatesómmal, Lacival. Izgatott sustorgást hallani mindenhol. Régen találkoztak egymással, mindenki mindenkivel beszélget, amíg el nem kezdődik az ebéd. Sok-sok finomság kerül az asztalra, s örömmel falatozik a család.

Ebéd után közös karácsonyi éneklés, és az én szintetizátoros műsorom következik. Utána jön az ajándékozás! Már izgatottan várom! A legtöbb csomagolón az én nevem áll. Csak a csomagoló papír csörgése, néha egy-egy, Jé!, és Á! hallatszik, jelezve a meglepődést és az örömet.

Gyorsan telik az idő, és már lassan beesteledik. Ilyenkor mindenki búcsúzkodni kezd, és hazaindul, hogy otthon másokkal is megünnepelje a karácsonyt. Mi itthon maradunk, közös családi filmet nézünk, játszunk és beszélgetünk. Örülünk, hogy még itthon lehetünk, és családi körben eltölthetünk néhány napot.

Dömötör Bálint Benedek
5.b